

kov. Domači g. dekan Weigl je v pretrestjivi besedi omenjal svojega nekdanjega pridnega učenca in vseskozi vrliga župljana lepe dednosti in nam ga v posnemanje priporočal na podlagi njegovega življenjskega vodila: Pravični živi iz vere. Njegov dolgoletni prijatelj g. Zebot pa se je od njega poslovil z omenjanjem njegovih zaslug za snovanje in razširjanje mladeniške slovenske in krščanske ter razne prosvetne organizacije in s pohvalo njegovega jeklenega značaja. »Mrzel si vse, kar je bilo nepošteno. Krivice nisi delal nikomur, tudi onim ne, ki niso bili tvoji prijatelji. Zategadelj pa tudi tvoja do akrajnosti poštena duša ni mogla prenašati, ako si videl, da se pošteti stvari godi krivica.« Ločili smo se od Tunkovega groba, v srcu pa nam ostanejo zadnje besede ob grobu: »Tvojim svetim idealom ostanemo zvesti do groba in se bomo za nje borili, naj pride kar hoče.«

Sv. križ pri Rogaški Slatini. Tukaj je umrl v Rajnkovcu prevžitkar Motos Franc v 67. letu svoje starosti. Rajni je bil vzgledan katoliški mož, že dolga leta je nosil pri procesijah nebo, kar si je štel v veliko čast, pogosto je pristopal k mizi Gospodovi. V svojih mlajših letih je bil spreten tesar, kateri posel je pred par leti opustil. Je precej imovit gospodar, svoje gospodarstvo je pred kakimi 4 leti prodal in ostal tam kot prevžitkar v dobrem in mirnem razmerju z novim gospodarjem. Letos spomladi mu je umrla tudi žena Mica v 86. letu svoje starosti; za njo je umrla tudi kmalu njena sestra Neža v 83. letu svoje starosti, žena nad 30letnega tamkajšnjega župana g. Ivana Roškarja. Rajni je v svojem testamentu izročil župnijskim revam 2000 Din, župnijski knjižnici 2000 Din, za afriške misijone 2000 Din in za križ na Donački gori kot spomin letošnjega svetega leta in jubilejnega spomina 1000 Din, skupaj 7000 Din. Bog mu hodi dober plačnik. Vas Rajnkovec je zgubila z Motosom letos že četrto smrtno žrtev, same stare korenine ter ugledne osebe. Med temi je tudi umrl v 72. letu svoje starosti posestnik Sajko Ivan, izredno mirna oseba, a kljub temu tudi izredno veselja in šaljivega značaja. Skupna starost vseh štirih znaša 308 let. Vsem štirim umrlim iz vasi Rajnkovec kot samim vzgleda vrednim dušam daj ljubi Bog večni mir in pokoj in večna luč naj jim svetil!

Sv. Ema ob Sotli. Umrl je v Nezbišah prevžitkar Seligo Jože v 58. letu svoje starosti. Rajni je bil posebno mirnega značaja, globoko veren, skrben in delaven človek. Komaj pred dobrim mesecem je prepustil svoje posestvo hčeri in že se ji je izognil za vselej. Težko bolezen od letošnje košnje je tudi z veliko vdanostjo v voljo božjo prenašal. Kot vzglednemu možu in dobremu sosedu je spregovoril nekaj besedi v slovo pred hišo žalosti njegov sosed. Rajnemu želimo večni mir in pokoj, žalujočim pa globoko sožalje!

Koprivnica-Veliki kamen. Smo sicer ločeni in razdeljeni kakor nekda kraljestvo Juda v davnih časih, že leta 588 pr. Kr., Sedaj v letu 1933 je nas zadela ta neizogibna usoda, koje veličastvu se ponižno klanjamo. Vendar: »Ko ločitve pride čas, na razna pota žene nas«, si usojamo mi »zapuščenje« Koprivničani še enkrat iskreno pozdraviti vse Velikokamljane in Mrčnoselčane s srebrnim priveskom Raštajnom: »Adijo, pa zdrava ostan! in na me nikar ne pozabi!« Ko se vam bo prav dobro godilo v egiptovski deželi, ali da se popravimo takoj: v novem Kanaanu, kjer se bo cedilo mleko in med, kjer je zakladnica srebra in zlata in črnega dijamanta, tedaj se spomnite v svojem obilnem blagostanju in sreči tudi na nas! Delite nam iz vašega izobilja in prinesite nam skoraj po novi cesti iz Senovega čez Malikamen sem izdatno pomoč; saj vi ne poznate krize, ki imate dosti denarja in še več ga bo, ko začne rudnik obratovati v najkrajšem času in bo sprejetih 800 novih delavcev in več kmetov za vožnjo!

Potovalni nagon — sila v smrti.

Znanstveno dokazana dejstva kažejo, kako sili in tira višja in človeku nerazumljiva sila cela krdela živali v prostovoljno smrt. Božja vsemogočnost poseza po krščanski razlagi v kraljestvo živalskih škodljivcev in jih nagonsko pokončuje v milijonskih množinah. Ne smemo pa tudi prezreti istine, kako se vzbudi večkrat v notrajnosti koristnih živali nagon po prostovoljni smrti.

Za zimska ročna dela!

Gospodinje in dekleta, za zimska ročna dela si nabavite vzorce iz Predtiskarije v Mariboru, Trg kralja Petra 4. — Dobili smo povsem nove in moderne vzorce in monograme, blazinice, kakor tudi za razne stenske prte, namizne prte itd. Na podlagi naših vzorcev lahko napravite sledeče napise na kuhinjskih prtih:

Ljubo doma, kdor ga ima.
Če dom v ljubezni tvoj in solnčnem je sijaju,
prepričan lahko si, da tu živiš že v raju.
Naj človek celi svet obteče, najboljši kruh doma se peče.

Ohrani Bog te v cveti, planinska roža ti!
Škrjanček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli.
Pastirica kravce pase, ona ima svoje špase,
pastirc pa pravi: Juhej, juhej, na planincih luštino je!

Kdor o meni slabo sodi, naj nikar v moj dom ne hodi.

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom sloni.
Glej naprej, nazaj ne glej nikoli, nov pogum bo zdravilo tvoji boli!

Če v kuhinji v loncu kukaš, ženkinu si jezo skuhaš.

Preljubi možiček, ostan! doma, če ne si poiščem drugega!

Ako žena črno gleda, tudi možu je hudo, rajši v krčmi ti poseda, zato ženka glej lepo!

Oglejte si vzorce v prodajalni Kralja Petra trg 4!

Vzgledi nerazumljive prostovoljne smrti velikih živali.

Obče znano je, kako se polasti večkrat strahovit strah celih čred ovac. Oven voditelj zdíva z neugnano silo naprej in za njim se spusti čreda v prepad. Pri ovcah najbrž igra glavno ulogo strah in ne nagon prostovoljnega pogina.

Opazovali so tudi trume severnih jelenov, ki so zbežgali pred volkovi in poskakali v globine.

Rimska točilnica na vinskem sejmu v mestu Mainz v Nemčiji.

Na vinskem sejmu v Mainzu so obiskovalci lahko pili v starorimski točilnici, kakor je obstojala v imenovanem mestu pred 2000 leti, ko je bila nastanjena v Mainzu 22. rimska legija. Poleg vina so prodajali v točilnici tudi rimski vojaški kornis, v katerega je bila utisnjena številka 22.

Od kedar navada od krivanja?

Navada, da danes pozdravljamo s snemanjem klobuka z glave, sega v dobo srednjeveških viteških bojev. V borbi premagani je snel čelado v znak, da se preda zmagovalcu na milost in nemilost.

kami, sem se prestrašil, da sem mogel storiti to tukaj, v tem ukletju strahote in smrti.

Vprašanje, kdo je mogel storiti to, mi ni prišlo na um. Za to so bili moji možgani preotrpeli. Imeti voljo! Iti k njej! Saj vendar ni nič drugega kakor narava.

Stal sem torej pri mrliču in sem se sklonil nad njim. Tedaj je pes zlovoljno zarenčal in hlastnil po meni.

Odšel sem nazaj do svojega drevesa. Sedaj je prišel pes za menoj in mi obližnil kolena.

Vihar je še vedno tulil po gozdu. Velike cunje vodenega snega so tleskale na tla; tu in tam je počila veja.

Črna Bianka, sedaj si mrtva. Lepega življenja nisi imeła. Rojena si bila pri komedijantih. Tvoj dom je bila cesta. Nato ti je umrla mati. Zapustila ti ni ničesar drugega, kakor svojo divjo kri in spomine, ki niso mogli dobro vplivati na otroka. In nato si prišla k tej vešči, kjer je bilo še slabše. Tvoji opotekajoči se vroči duši nihče ni pomagal. Poželeli so tvojega telesa in zaničevali tvojo dušo, venomer so te porivali še

košček pota dalje proti pogubi. In tako si se zapletla. Ne brez svoje krivde. Toda tudi po strahotni usodi. Nihče na svetu ne bo mogel presoditi, kaj je bilo jedro tvojega življenja. To bo storil drugi, ki v odgovor, ko sije sonce in ponoči, ko vse cvete in trohni.

Če bi bil sedaj duhovnik in če bi ravnal po svojem srcu, bi dvignil roko in ti dal odvezo. Nisem duhovnik, in tudi prepozno je. Toda to vem, da je Bog bolj usmiljen kakor pa jaz in vsi ljudje.

Sedaj mi pride na misel, da je stara mati rekla, Bianka bo umorjena, še predno preteče leto. Razložila mi je to iz črt na roki.

Starka je prerokovala torej le prav. Pravijo, da je že večkrat napovedala smrt. Morebiti jo razsvetljuje sam zlodej. Kaj vem jaz?

Če bi le pes ne cvilil tako žalostno! Kako naj si razložim njegovo bolečino? Ali je edino živo bitje na zemlji, ki toži in žaluje zaradi Bianke? Čemu? Ker je pes, ki ničesar ne vé o morali, ki se spominja le tega, da mu je ta deklica prečestokrat vrgla kost. Ali tuli le radi kosti?